

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 784/2022
17.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Александра Луковић, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, вредност предмета спора 7.090,87 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5014/20 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5014/20 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20531/18 од 12.11.2019. године одбијен је приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду (став први). Одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име мање исплаћених износа пензије за период од децембра 2015. године закључно са децембром 2018. године исплати износ од укупно 7.090,87 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене износе (став други). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова спора (став трећи) и тужилац је ослобођен плаћања судске таксе (став четврти).

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 5014/20 од 13.05.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 20531/18 од 12.11.2019. године у ставу другом и трећем изреке. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност одлучивања о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете због мање исплаћене пензије за износ доставе пензије на кућну адресу.

Према разлозима нижестепених судова, тужиоцу је у утуженом периоду наплаћивана поштарина за доставу пензије на кућну адресу. Нижестепени судови налазе да обавеза Фонда да корисницима исплаћује (доставља) пензије на кућну адресу не подразумева и обавезу Фонда да сноси трошкове доставе пензије. Корисник пензије има право да се определи на који ће му начин бити извршена исплата (на кућну адресу, преко рачуна банке), али се тиме истовремено опредељује и да сноси трошкове доставе пензије на кућну адресу. Како Фонд не може самостално да врши послове доставе, то је оправдано и на законом дозвољен начин закључио уговор о достави пензија са ЈП „Пошта Србије“.

Имајући у виду тако изнете разлоге, на којима је заснована другостепена одлука, Врховни касациони суд је становишта да у овој правној ствари нема потребе за новим тумачењем права, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној. Нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 479 ст. 6 Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби чл. 468 ст. 1 Закона о парничном поступку, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора у конкретном случају износи 7.090,87 динара, то ревизија против одлуке другостепеног суда донете у предметном спору мале вредности није дозвољена према врсти одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца као недозвољену, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић